

Siionin virsi 272 ehdotus

Jouko Mäki-Lohiluoma

a

1. Jos lie-nen jos-kus us-ko-nut, nyt kaik-ki se on men-nyt.
Kun mie-tin tä - tä e - lä-mää, niin vih-doin myön-nän sen nyt.

Kuu - let - ko kuin-ka huo-kauk-sin ja pa-kah-tu - vin sy - dä-min

näin, Jee - sus, ru - koi - len nyt.

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

b

1. Jos lie-nen jos-kus us - ko-nut, nyt kaik-ki se on
Kun mie-tin tä - tä e - lä-mää, niin vih-doin myön-nän

men-nyt. Kuu - let-ko kuin-ka huo-kauk-sin ja pa-kah-tu - vin
sen nyt.

sy - dä-min näin, Jee - sus, ru - koi - len nyt.

1. Jos lienen joskus uskonut,
nyt kaikki se on mennyt.
Kun mietin tätä elämää,
niin vihdoin myönnän sen nyt.
Kuuletko, kuinka huokauksin
ja pakahtuvin sydämin
näin, Jeesus, rukoilen nyt?

2. Ei lapsellinen uskoni
tuo epäilystä kestä,
vaan nähdessään sen tulevan
pois väistyy sydäimestä.
Sinua, Jeesus, epäilen,
kun kärsimystä ihmisten
vain katsot etkä estä.

3. Sen kuitenkin nyt ymmärrän:

Ei ole turvaa muuta
kuin yli sotatantereen
katsoa ristinpuuta.

Voin matkan päästä nähdä sen,
vaan pelkään, että loittonen
pois, kohti surman suuta.

4. **Anteeksi anna syntini,**

myös suurin synneistäni,
se, etten usko kenenkään
kuulevan pyyntöäni.

Vaan silti, kun taas kompastun,
helmaasi, Jeesus, tarraudun
kuolemanhädässäni.

5. **Armahda, Herra, armahda**

lastasi oikukasta,

ja pelasta, jos kerran voit,

laivasta hukkuvasta.

Jos rakkauden kadotin,

jos vaikka kuolee uskokin,

en lakkaa toivomasta.

Jouko Mäki-Lohiluoma